

[Gertie Wandel.]

forslag, der virkelig bringer mange af de ting, som man så frem til, og som man ønskede sig.

Adgangen til at opnå invalidepension står efter dette lovforslag automatisk åben for alle i alderen fra 15 til 67 år, når blot de opfylder lovens almindelige betingelser om dansk indfødsret, en vis opholdstid i landet og valgret og valgbarhed, og når deres erhvervsevne er væsentlig nedsat. Hermed bortfalder det meget uheldige — som det også har været nævnt af ærede tidligere ordførere — at personer, der på grund af hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig sygdom ikke kan blive invalideforsikret, hidtil har måttet søge støtte som kronisk syge efter forsorgsloven. Nu får de en almen tryghedsfølelse over for de sygdoms- og invalideproblemer, som kan ramme os alle, og jeg synes, det er en meget værdifuld tilføjelse.

Den store sammenhæng mellem dette og de andre lovforslag, der i øjeblikket er til behandling, revalideringslovforslaget og lovforslaget om ændringer i loven om sygehusvæsenet, mærkes til stadighed såvel i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag som i det arbejde, der foregår i de pågældende udvalg.

Selv om der ved en førstebehandling ikke skal tages stilling til de enkelte paragraffer, kan jeg dog ikke undgå at nævne det princip, der allerede i § 1 fastslås, nemlig at vandelsbetingelserne for opnåelse af invalidepension bortfalder. Der var allerede i kommissionen tilslutning til dette, men først efter megen diskussion om tildeling af invalidepension til en bestemt gruppe mennesker, nemlig bevisligt drikfældige. Jeg tog på mit partis vegne ved den endelige afgørelse ikke afstand fra denne tildeling, men de oplysninger, der siden har foreligget for mit parti, og de meget alvorlige henvendelser, vi har fået fra forskellige læger, har bragt os til at ændre vort standpunkt; det kunne allerede ses forleden dag af mit partis ordfører, det ærede medlem fru Ellen Strange Petersens indlæg ved første behandling af lovforslaget om ændringer i loven om sygehusvæsenet. Det blev under behandlingen anført, at det er så uendelig få alkoholskadede, der får invalidepension, men dette

må ses på den baggrund, at lægerne hidtil udmærket godt har vidst, at de slet ikke kunne få tildelt rente.

Under hensyn til, at der efter lovforlaget vedrørende behandlingsinstitutioner for alkoholskadede kun tænkes anvendt frivillighed som behandlingsbasis, ser vi noget anderledes på sagen. Det passer heller ikke sammen med, at invaliditetsbegrebet i det foreliggende lovforslag ændres, således at invalidepension ikke kan tilkendes personer, hvis erhvervsevne må antages at kunne forbedres ved iværksættelse af passende optrænings- eller uddannelsesforanstaltninger, og heller ikke med det, der står i lovforslaget: at invaliderente kan fortabes, hvis den pågældende ikke underkaster sig visse undersøgelser og revalideringsforanstaltninger. Når der ved behandlingen af alkoholskadede ikke skal anvendes tvang, ser det ud, som om disse mennesker kan få rente uden at underkaste sig den eneste foranstaltning, der kan hjælpe, nemlig en kur.

I øvrigt er netop disse bemærkninger om, at invaliditet først kan fastslås, når man ser, hvor meget en behandling kan hjælpe, i sig selv meget glædelige. De dækker over de mange nye muligheder for revalidering, som i de seneste år er kommet frem, og de dækker over alle de nye tanker i behandlingen og det nye initiativ, vi netop har haft lejlighed til at se under behandlingen af revalideringslovforslaget. Man må håbe på, at det absolutte beløb til invalidepensioner kan formindskes, og at en del af pengene kan overgå til de foranstaltninger, som vi efterhånden tror på virkelig kan give større eller mindre foranstaltningstilbud for de invaliderede.

I tilslutning hertil er det også en værdifuld nydannelse i loven, at invalidepensionen kan være hvilende ikke mere kun i ét år, men i 3 år. Et andet gode i lovforslaget er, at bistands- og plejeydelserne sættes i et rimeligt forhold til de virkelige udgifter af i dag og ikke mere nedsættes, hvor to samlevende ægtefæller er berettigede til disse tillæg.

I sammenhæng med den tanke, at det absolutte beløb til invalidepensioner måske engang vil kunne nedsættes og det sparede beløb overgå til revalideringsforanstalt-